

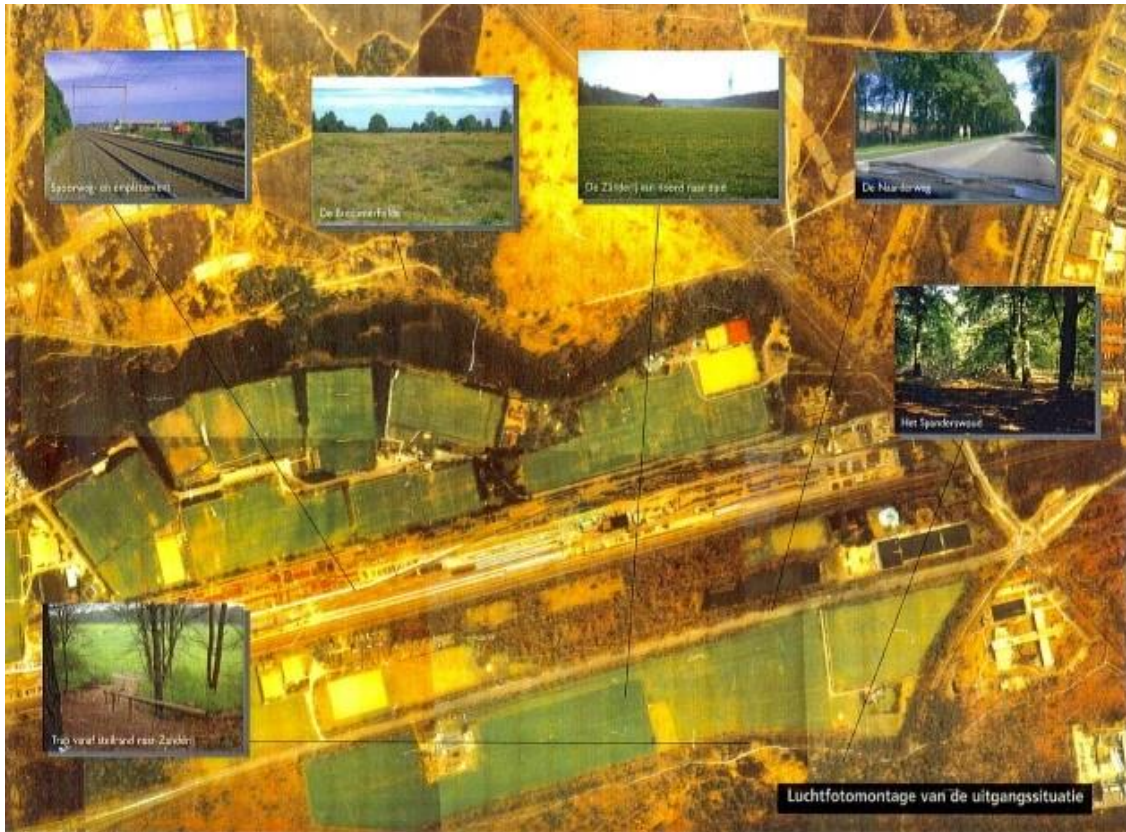
Golfen in een natuurgebied is geven en nemen,

Interview met Gerard Jol, 15 februari 2021

Golfbaanontwerper Gerard Jol was vanaf eind jaren '90 betrokken bij golfpark Spandersbosch. Hij startte zijn carrière als landschapsarchitect in dienst van de overheid. Als enthousiast golfer besloot hij zich te specialiseren in golfbanen en daarvoor moest hij naar Engeland. Midden jaren '80 werden in Nederland de banen toentertijd Engelse golfbaanarchitecten ontworpen. “Die hielden zich bezig met het golfen maar snapten niets van het platte Nederlandse landschap en hoe in Nederland die verordeningen met betrekking tot de natuur werkten, aldus Gerard Jol in een interview met bestuurslid Marianne Verhaart. Er komt heel wat kijken voor een golfbaan er is. Naast het eigenlijke ontwerp is het overleg met instanties die ermee te maken hebben, een vak apart. Gerard Jol was dé aangewezen persoon als lid van de ‘werkgroep Nieuwe Banen’ van de NGF. Bovendien was hij gekwalificeerd als Golf- en landschapsarchitect bij The European Institute of Golf Course Architects.

Hoe was de situatie?

Het GNR wilde in sportpark Crailoo eind jaren '90 een natuurbrug aanleggen en ging in gesprek met de betrokkenen.. Voor de natuurbrug werd een bureau ingeschakeld, voor wie de natuur op plek één stond. Voor de golfvereniging ging het om een aantrekkelijke golfbaan. Dat maakte het overleg wel tot een uitdaging. Vele plannen gingen over en weer.

Vista - Natuur- en landschapplan Zandrij-Craiko: 2

Uitgangssituatie van voor de natuurbrug

Golfen in beschermd natuurgebied is overleggen en nog eens overleggen. “Het was moeilijk om mensen van GNR met golf mee te laten denken over wat belangrijk is en wat niet. Ze kwamen steeds met richtlijnen. Begrijpelijk vanuit hun invalshoek, maar voor de golfer erg lastig. Ik wilde voor de baan meer ruimte hebben dan zij toestonden. Ik was blij dat er uiteindelijk compromissen waren bereikt,” aldus Jol. Er werd begonnen met de Boschbaan.

Nadat Gerard enkele modificaties had aangebracht kwam de B-status met de grens van 2750 meter voor de Boschbaan binnen de mogelijkheden. Op de ALV van 2000 kregen de leden het plan voorgelegd en ze reageerden positief.

Hoe ging de bouw in zijn werk?

Er werden eerst verkenningen gedaan. Wat is er mogelijk? “Je maakt een bouwplan, een bouwtekening, net als bij een huis”. De aannemer gaat aan de slag. Uiteindelijk wordt er een plan uitgezet in één keer voor de hele baan.

Voorbeelden van bouwtekeningen

Er komt heel wat bij kijken. Er wordt gekapt. Omdat het terrein op sommige plekken heel scheef was, werden er tegenhellingen gemaakt. Denk aan de fairways van hole 3 en hole 4, die waren bij aanvang nog veel schuiner. Vervolgens gaat de firma voor beregeningsleidingen aan de slag, er komen sprinklerinstallaties op de juiste plekken. Daaroverheen speciale grond en vervolgens worden de greens geëgaliseerd. Er ontstond wat vertraging. “Op de bestaande hellingen rond de natuurbrug moesten we wachten tot er genoeg zand was aangevoerd”.

De Crailoobaan is later gebouwd. Daar waren deels sportvelden. Het was daar plat, er moesten glooiingen gemaakt worden. Alles in het dennenbos was origineel terrein. De zaagmachines gingen op 27 januari 2003 van start in het hellingbos vanaf het dierenasiel tot aan Bussum. Samen met GNR werden de golfholes in dat bos uitgezet. Door het dichte bos en om de kans om beroering van de grond te minimaliseren werden gespecialiseerde paarden, die uit de Ardennen kwamen, ingezet.

Paarden aan het werk

Gerard Jol in mei 2003

Bij beide banen gold dat de mogelijkheden de ruimte boden. “Dus wat mocht er gedaan worden binnen de GNR-grenzen en dat dan optimaal benutten. Dat is heel anders dan op andere banen waar je volledig vrij bent om te bepalen wat je wilt in een bepaald gebied”. Over hoe de Crailloobaan er uiteindelijk uitziet is Gerard best trots en hij zegt nu “de baan is best moeilijk geworden en ook een geoefende golfer zal erg zijn best moeten doen.”

De banen zijn wel veranderd in de loop der jaren. “Beide banen zijn nu minder ruim dan toen ik de baan ontwierp. De bomen aan de randen van de holes hebben meer dan 15 jaar licht en ruimte gekregen en zijn daardoor naar binnen gegroeid”.

Alles overziend is duidelijk geworden dat golf spelen in een natuurgebied heel wat voeten in de aarde heeft gehad en dat we heel blij kunnen zijn dat door enthousiasme en vooral ook door goed overleg wij uiteindelijk op zulke prachtige banen kunnen spelen.